SVENSKA CANADA-TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA.

Svenska Canada=Tidningen

The Swedish Canada News

ÅRG. (YEAR) 31. LÖSNUMMER 10 CENTS WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 13 September, 1923. LÖSNUMMER 10 CENTS No. 37

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

Dec 22
Prov. Librarian
Winnipeg

Hemsk beskrivning av olyckan i Japan

En korrespondent beskriver sina upplevelser och iakttagelser.

Olyckorna krävde 1,356,470 offer och ramponerade 316,087 hus.

Tidningspressen har under sista veckan varit full av rapporter över den fruktansvärda katastrof, som för över en vecka sedan drabbade Japan. Ögonvittnen ha berättat om fruktansvärda iakttagelser och upplevelser.

Enligt senaste uppgifter synes emellertid, som om de första uppgifterna om förlusterna av människoliv varit betydliga överdrivna. Den japanska nyhetsbyrån rapporterar från Osaka, att Tokios poliskår officiellt beräknar människoförlusten i Tokio till 43,000. Baserad på de återfunna liken i Yokohama beräknar man, att omkring ett hundra tusen personer dödades i denna stad.

Ett stort antal flyktingar från Tokio ha förlorat förståndet på grund av vatten- och livsmedelsbrist och ha begått självmord. De första flyktingarna anlände den 9 dennes från Kamakura till Kobe, varest omkring 1,000 japaner och ett flertal utlänningar dödades. Det första jordskalvet därstädes förstörde det vackra Kalihjohotellet och större delen av samhället, vilket en gång i tiden var Japans huvudstad.

Bryggan över Tokio och det inre av Yokohama Bank, till vilka tusentals hastade för att söka skydd, spelade rollen av riktiga fällor, då bryggan störtade in och bankbyggnaden fattade eld, varvid i det närmaste alla, som där sökte skydd, förlorade livet.

Ett meddelande från Shanghai säger, att vid det första jordskalvet exploderade de stora oljecisternerna uppe på höjden ovanför Yokosuka kabelgramstation, varvid miljontals ton av olja strömmade ut över staden samt antände staden och förvandlade den till ett eldhav. Väggarna till Negeshi fängelse störtade omkull och dess 5,000 fångar sluppo lös. De mest desperata av dem passade på tillfället för att röva och plundra de som ej kunde klara sig själva, men man upptäckte snart ofoget, och stora folksamlingar togo lagen i egen hand och utfärdade dödsdomar.

En korrespondent till Central News har givit en livlig beskrivning över sina upplevelser i Tokio, Yokohama och ombord ett canadensiskt skepp, vari han bl. a. säger:

"Då jag passerade Hibia park i Tokios center, vars grindstolpar voro en massa ruiner, kom jag till en stor tvåvåningsrestaurant. Taket av densamma låg flat på marken, och eld hade utbrutit i huset. Det var den först utbrutna eldsvådan i Tokio, vilken spred sig hastigt och gjorde den fruktansvärda anblicken av det förfärliga skådespelet så mycket värre. Då jag nådde det imperiella palatset, fann jag stora skador orsakade. Det moderna huvudkvarteret för polisen, Den imperiella Teatern, en del kontorsbyggnader och väggen omkring palatsets ägor, vilka stått orubbade i sekler, hade alla ramlat i en enda hög. Strax efter att jag passerat denna plats, förnams en ny stöt, som kom stora byggnader att vackla och störta överända. Omkring 80 proc. av de mera modernt konstruerade husen klarade sig, men vi skulle snart erfara annat, då tjocka rökmoln stego upp från olika delar av staden, och inom en timmes tid stego fruktansvärda eldsflammor mot skyn."

Korrespondenten lyckades undkomma i en automobil, men då de kommo utom staden, befanns denna vara obrukbar, då bryggorna voro förstörda och vägarna av jordskalven gjorda ofarbara, vadan han måste till fots tillryggalägga vägen till Yokohama. Han fann därvid, att alla samhällen mött samma öde som Tokio. Folk vandrade utan mål fram och tillbaka. Andra sutto bredvid vägen i stora hopar, medan åter andra sökte taga vara på sina tillhörigheter från de ruinerade hemmen. Från det inre av ruinerna kommo hemska nödrop och klagorop från sårade. Många lägo döda på marken. Han anlände äntligen till Yokohamas förstäder, varest han fann, att samma förödelse ägt rum.

Efter att äntligen ha passerat alla förstäder och gått förbi flera flyende skaror anlände han till Yokohama, där han såg den mest tragiska anblick, han någonsin skådat, enligt vad han uppger. "Sundhetsdepartementet lade på hög hundratals döda på varje sida av gatan; en döende moder, krampaktigt fasthållande sitt barn, låg i rännstenen; ambulanser fraktade skyndsamt bort döende och sårade, vilka lågo överallt. Ombord å den ångare, som han lyckades få fatt på, rådde samma villervalla. Kvinnor suckade, barn klagade och gröto, medan andra lugnt sökte göra sitt bästa att hjälpa de behövande, för att lindra lidandet och rädda så många som möjligt. Båtens namn var Empress of Canada. Många av de, som sökt sin tillflyktsort ombord fartyget, hade sina fötter inlindade i trasor, och många voro utan skor, kvinnor utan kläder och barnen likaså. Då vi färdades längs kusten sågo vi gång efter annan nya oljeeldsvådor, som sände sina eldsflammor och rökpelare mot skyn, medan vi kunde höra ropen från de hungrande skarorna, som förtvivlade vandrade på stranden."

— Ett officiellt meddelande utgivet i Osaka beräknar de förolyckades antal till 1,356,470. Samma uppgift säger, att 316,087 hus blevo ramponerade.

(Forts. å sid 4.)

Grekland godtar rådets villkor.

Grekland villigt att fullföljа villkoren, men fordrar italienernas utrymning från Corfu.

Mussolinis ockupationstrupper kvarstanna tills skadeståndet betalts.

Brytningen mellan Grekland och Italien synes enligt senaste underrättelser vara på god väg att undvikas. Den av ambassadörernas Råd till Grekland sända noten synes vara acceptabel för bägge parterna. Italien kände sig belåten med de modifierade kraven, vilka i det stora hela voro analoga med Italiens ursprungliga krav, och även Grekland har förklarat sig villigt att fullföljа de uppsatta villkoren samt föreslå, att Rådet skall bestämma tiden, då saluteringen och gudstjänsten, i enlighet med de uppställda kraven, skola äga rum. Dengrekiska utrikesministern anser det hela vara en diplomatisk seger, alldenstund undersökningen av vilka, som gjort sig skyldiga till morden, skall företagas av de olika nationerna, medan skadeståndets storlek skall bestämmas av Världsdomstolens tribunal. Greklands officiella accepterande av villkoren anlände till Paris den 9 dennes, och lägga grekerna stor vikt vid, att italienarne snarast möjligt utrymma de ockuperade områdena.

Olikartade meddelanden ha under senaste tiden inkommit rörande mördarna. Grekland påstås sålunda ha tillsänt Albaniska regeringen ett ultimatum, vari fordras, att den inom fem dagar skall utlämna de, som voro skyldiga till missionens mördande och ville därigenom göra det antagligt, att albanier utfört handlingen. Från andra håll förnekas, att Grekland sänt ett sådant ultimatum.

Italien har förklarat sig villigt att utrymma Corfu-ön och närliggande öar, så snart Grekland fullgjort betalningen av skadeståndet, vilket alltså skulle betyda, att det ännu kommer att dröja en lång stund, innan de italienska trupperna lämna det ockuperade området.

Hemsk händelse vid olyckan i Japan.

30,000 personer, som taga sin tillflykt till en väggomgärdad plats, bli levande stekta av hettan.

Trettio tusen japaneser, som tagit sin tillflykt till en tio acres militär inhägnad, omgiven av en tjock tegelvägg, blevo levande stekta av en eldsvåda vid den stora olyckan i Japan, enligt vad en person vid namn Kawashima, som lyckades rädda sig, har att förtälja.

"Efter första våldsamma jordskalvet den olycksdigra lördagen sprang jag tillsammans med tusentals andra till den stora öppningen av den militära depåen, vilken var omgiven av tegelväggar. På eftermiddagen förde en våldsam östlig vind de rasande eldsvådorna mot det område, där vi tagit vår tillflyktsort. Tusentals rusade till den östra sidan av inhägnaden, varvid många dödades i trängseln. Jag sprang till en vattenpöl eller en myr, varest jag tillbringade natten med en kudde över mitt huvud. Runtom mig kunde jag höra de döendes klagan och kvidan, och då lågorna slickade tegelväggarna, blev inhägnaden förvandlad till en stekhet ugn, i vilken tusenden blevo stekta. På morgonen, då eldsvådan lagt sig, kommo trupper dit och räddade ett trettiotal av oss, som hållit oss nere i vattnet. Hålan var alldeles övertäckt med halvbrända, förkolnade lik."

Svåra sjöolyckor orsakas av dimma

Sju torpedförstörare och en postångare grundsättas på Californiens kust.

Tjugufem personer förlisa och ett hundratal ådraga sig svåra skador.

Sju amerikanska torpedförstörare och en postångare, Cuba, förliste den 8 dennes under tjock och ogenomtränglig dimma. Torpedförstörarna körde på en klippa utanför Arguello fyrtorn, 75 mil norr om Santa Barbara, Cal., och postångaren körde på ett rev vid södra ändan av San Miguel-ön, 35 mil söder om sagda hamn.

Det rapporteras, att postångaren Cubas alla passagerare och hela besättning landsattes antingen i Los Angeles av förstöraren Reno eller äro ombord en Standard Oil båt, W. S. Miller, på väg till San Francisco. Kaptenen C. J. Holland samt en del andra sjömän kvarstannade ombord å det grundsatta fartyget för att bevaka en värdefull last, värderad till $2,500,000.

Tjugufem personer av besättningarna å de strandade torpedförstörarna förlorade sina liv, medan ett stort antal andra blevo svårt skadade, då de sökte rädda sig till land. Samtliga båtar krossades till spillror och blevo totala vrak.

Chauncey, Woodbury, S. P. Lee, Nicholas, Young och Delphy voro alla strandade på endast några minuter, enligt vad sjöofficerare meddela. Besättningen på Young var fullkomligt fängade i sina hytter, då båten stötte på grund och ögonblickligen välte och blevo dränkta.

Över femhundra av de å de förlista båtarna ombordvarande lyckades bli räddade. Över ett hundratal erhöllo svåra skador, då de simmande sökte nå land och slogos våldsamt mot strandens klippor. Femton av de överlevande måste fraktas till Santa Barbara lasarett för att undergå läkarevård.

En vacker räddningsbragd utfördes av en båtsman, Peterson, möjligtvis en svensk, som sam från den förolyckade Young till Chauncey, medförande en lina. Han slogs tappert med den vredgade sjön och det påträngande tidvattnet samt lyckades också, ehuru utmattad, uppnå båten, varigenom många av Youngs besättning blevo räddade.

En ödets skickelse kan man väl kalla det, att en annan torpedförstörare, Reno, denna gång tog vägen längre västerut än den egentliga farleden och därigenom kom till olycksplatsen och lyckades uppfånga 68 av de från postångaren Cuba förlista samt rädda dem från en säker död. På sin resa lyckades Reno vid ett tillfälle uppsnappa skymten av ett par av Cubas räddningsbåtar, som för full fart rodde mot det öppna havet i tanke, att de voro på väg mot stranden. Efter att Reno upptagit de två räddningsbåtarnas passagerare, styr de den kosan till olycksplatsen, varest de funno Cuba med aktern i vädret, medan de svåra störtvågorna överköljde däcket. Dimma och saknaden av trådlös telegraf, varigenom de kunde försäkra sig om sitt läge, anses vara orsak till olyckan.

Enighet uppnådd i kolstriderna.

Arbetarna erhålla tioc ökning, åtta timmars arbetsdag och rätt till kollektiva avtal.

Arbetsinställelsen pågår till konventionen den 17 dennes ratificerat besluten.

Efter flera konferenser mellan gruvarbetarna och gruvägarna med guvernör Pinchot som medlare har man lyckats föra underhandlingarna därhän, att de egentliga tvistefrågorna lösts och man kan säga förståelse uppstått. Ännu återstå ett flertal mindre betydelsefulla tvistepunkter, men man anser ej, att dessa ursäkta strejkens fortgång, vadan man tror, att så snart arrangemang härför kunna göras, skola arbetarne återvända till arbetet.

Guvernör Pinchot skulle liksom i fredags förra veckan ha kallat ett avgörande sammanträdande med de underhandlande parterna, varvid slutförhandlingar skulle äga rum. De resultat, som därvid uppnåddes, skulle sedan hänskjutas till en konvention av delegater från kolgruvarbetarna tillhörande de tre berörda distrikten av United Mine Workers. Det skulle ta en hel vecka, innan en sådan konvention kunde sammankallas, men såväl John L. Lewis som andra voro övertygade, att en full överensstämmelse kunde träffas i denna konvention, och man trodde, att inom tio dagar skulle arbetet vara återupptaget. Överenskommelsen innebär, att arbetarne godkänna en tio proc. ökning i löneskalan, åtta timmars arbetsgivarnes sida av arbetarnes förbetsgivarrnes sida av arbetarnes föreningsrätt utan det s. k. "check-off" systemet, rätten till kollektiva avtal.

Arbetsinställelsen äger fortfarande full kraft, och arbetarne återgå ej till arbetet, förrän slutlig uppgörelse uppnåtts vid den konvention av arbetaredelegater, som har sammankallats. Först måste ett tillfredsställande kontrakt ha upprättats mellan arbetsgivarne o. "The union scale committee," vilket måste av konventionen godkännas, och sedan måste detta beslut godkännas av lokalavdelningarna. Det tager allra minst tio dagar, innan man genomgått denna procedur.

Frågor, som ännu äro oavgjordda, äro: tidslängden, under vilken det nu ifrågasatta kontraktet skall äga gällande kraft (gruvägarne äro i favör av ettårskontrakt); revidering av existerande skala samt upprättande av nya för att fixera förtjänsterna genom ackordsarbete samt en ökning i förtjänsten för "mine labors." Gruvarbetarne fordrade dessutom nittio cent per timme för mekaniska arbetare och dubbel tid för övertidsarbete. En del av dessa frågor ha tillfälligtvis avgjorts, medan andra ännu äro oavgjorda.

De största tvistefrågorna kunna sålunda sägas vara avgjorda, men strejken fortgår, och ännu är det möjligt, att striden kommer att äga rum för en längre tid. Arbetarnes vinster hittintills ha varit skäligen små, och orsakerna till dessa varje säsong återkommande strider ha ingalunda avlägsnats. Förrän så skett, kommer ej ett stadigvarande stillestånd i dylika irriterande strider att äga rum.

Senare underrättelser meddela, att man överenskommit om ett två års kontrakt. Ett möte med de tre berörda distrikten skall avhållas i Scranton den 17 dennes, då överenskommelsen skall ratificeras av gruvarbetarna.

Amerika bygger nya flygjättar.

Tvenne flygskepp av jättestora dimensioner komma att byggas av För. Staterna.

Beräknas färdiga för flygning över Atlanten i november.

Inom kort kommer Amerikas luftflotta att tillökas med två luftskepp av imponerande dimensioner. Det ena, ZR-1, håller nu i dagarna på att färdigställas vid Lakehurst i New Jersey och kommer förmodligen att provflygas någon av de första dagarna i september. Det andra, ZR-3, bygges i Tyskland för Förenta Staternas räkning och beräknas färdigt för flygning tvärs över Atlanten i november månad, varefter, om allt går väl, bägge luftskeppen skola stationeras i amerikanska flottans väldiga aerodromer i Lakehurst. På färden över Atlanten kommer ZR-3 att vara fyllt med vanlig vätgas, men så snart luftskeppet landat här i Amerika, kommer man att utbyta vätgasen mot helium, som visserligen är ofantligt dyrbart men har den stora fördelen, att det icke kan explodera.

Luftskeppet ZR-3 kommer att ta sig långt större ut än ZR-1. ZR-1 är visserligen 680 fot långt, under det att ZR-3 är 660, men i gengäld är ZR-3 92 fot i diameter, medan ZR-1 endast är 79. ZR-3 kommer att rymma 2,400,000 kubikfot gas eller 300,000 kubikfot mer än ZR-1. I ZR-3 maskinrum komma fem 400-hästkrafters Maybach- motorer att installeras, under det att ZR-1 får nöja sig med 6 Packard-maskiner på 2- a 300 hästkrafter vardera. Båda luftskeppen äro byggda efter Zeppelinmönster och bestå av ett skelett av s. k. duraluminum, innanför vilket en rad stora ballonger ligga. Skelettet vilar på en kraftig metallköl, i vilken en lång korridor löper genom hela skeppet. Från denna korridor leda sedan smärre gångar in till de bytter, där skeppets 30 mans besättning håller till, och där gasolin och barlast förvaras.

Efter omkring en månads stagnation har det åter utbrutit fientligheter mellan de brasilianska rebellerna och regeringstrupperna i staten Rio Grande do Sul.

I samband med firandet av den ryska republikens födelsedag har ett stort antal fångar, däribland rymlingar från armén och flottan, erhållit amnesti.

Tyska markens vansinniga dans

Priserna på smör och kött femdubblas på en dag. Tre dagars avlöning för att köpa ett pund kött.

Stresseman söker uppgörelse med Frankrike då ekonomisk ruin hotar landet.

Ingen nation i världen har upplevat vad Tyskland genomgått i dag, säger Georg Seldes, en korrespondent till Chicago Tribune, i ett meddelande från Berlin av den 6 dennes. De höga levnadsomkostnaderna, allaredan högre än priserna annorstädes i världen, fördubblades i dag vid middagstiden och fördubblades igen kl. 5 e. m. Markens värde sjönk oupphörligen, och butiksägare och föreståndare sprungo om vartannat som vansinniga i de stora butikerna för att söka följa med dollarns stigning i värde.

Då dollarn nådde 25,000,000-märket voro priserna dubbla. Smör såldes i går för 3,000,000 mark, denna morgon för 4,000,000, på middagen för 6 milj. för 8 milj. strax efter middagen, för 12 milj. vid femtiden och senare för 15 milj. mark. Köttpriserna äro från 3 milj. till 9 milj. mark per pund. Hotellen annonserade i dag, att dess priser tredubblats.

Butiksföreningen har meddelat, att de komma att förändra priserna två gånger om dagen, vid tiotiden på morgonen och vid 4-tiden på eftermiddagen. Under tiden som dess prisstegringar ha ägt rum, ha arbetarnes löner bestämts endast en gång i veckan. Det tar tre dagars arbete för en arbetare att kunna köpa ett pund kött, och man fruktar, att det ekonomiska kaos, som är rådande, ovillkorligen måste påskynda en revolution. Under tiden diskutera kabinettet nödhjälpsåtgärder.

— En ledande industrialist har i en interview förklarat, att det passiva motståndet ej visar tecken till svaghet. Denne man trodde, att det ännu tog lång tid, innan tyskarne upphörde med sitt motstånd. "Det är visserligen sannt, att fransmännen äro starkare än oss," säger han, "och till slut måste vi ge opp, men den stunden är ej ännu inne." På förfrågan om ej kapitalisterna komma att ge upp först, svarade han, att så kanske komme att ske. Tyskland behöver fransk malm och Frankrike behöver tyskt kol, vadan det förr eller senare blir nödvändigt, att ett närmande äger rum, då England ej synes våga hjälpa Tyskland. Då den totala skadeståndssumman äntligen blivit avgjord, kunna tyskarna förmås att arbeta övertid med tanke att möta förpliktelserna, ansåg mannen i fråga.

— Den 7 dennes förklärade Stresseman inför riksdagen, att regeringen är förberedd på att söka en snar uppgörelse med Frankrike, även om man måste gå med på stora uppoffringar.

De tyska marken ha åter sjunkit, så att i torsdags den 6 ds tog det 40,000,000 för att köpa en dollar. Mindre demonstrationer rapporteras från Essen, varest flera personer häromdagen blevo sårade, då polisen drev sysslolösa demonstranter från stadshuset. En del av järnvägen i närheten av västra stationen i Essen blev uppriven av en bomb, och en annan bomb upptäcktes i närheten av den byggnad, som nu användes som fransmännens huvudkvarter. Fransmännen ha pålagt staden ett skadestånd av 37,000 mark för de drabbade skadorna.

Stressemans alla försök att rädda landet från fullkomlig ekonomisk ruin synas absolut fruktlösa, och man hyser de största farhågor för Tysklands öde. Det talas på, att markens värde denna vecka skulle ha sjunkit så lågt, att det tar 300 milj mark att erhålla en dollar. Tyskarne börja mer och mer inse, att man måste komma till en snar uppgörelse med fransmännen, men det tycks vara absolut uteslutet att tänka sig, att tyskarne i Ruhr skola kapitulera. Det är andra steg från Frankrikes sida man förväntar. Situationen är ofantligt kritisk.

Franskt-ryskt fördrag i görningen?

Ett telegram från Berlin påstår att underhandlingar pågå mellan Frankrike och Ryssland.

Tyskland ser med oro på ett dyligt vänskapligt närmande.

Ett telegram från Berlin av den 8 dennes förmäler, att tyska utrikesdepartementet erhållit tillförlitliga underrättelser om att Frankrike och sovjet-Ryssland ligga i underhandlingar för att åstadkomma ett fördrag dem emellan, varigenom bägge sidiga industriella och finansiella förbindelser skulle upprättas och Ryssland officiellt av Frankrike erkännas. Alla politiska stridigheter skola också föras till en lycklig lösning.

Man anser dessa underrättelser vara av stor betydelse, och det är med en viss oro och fruktan man iakttager dessa tecken på närmande mellan dessa nationer, i synnerhet vid detta tillfälle, då kanslär Stresseman erbjudit Frankrike fransktyskt samarbete, och varigenom Frankrike kunde tjänstgöra som en samfärdslänk för franska affärer med Ryssland.

I Tyskland ser man de gjorda ansträngningarna med stor oro och anser, att de spela en ofantlig roll i den europeiska politiken. Man anser manövern ha en stor bärkraft på maktbalanseringen i Europa och kommer i synnerhet att utöva ett stort inflytande på Frankrikes uppträdande gent emot Italien och England.

Någon bekräftelse på dessa underhandlingar ha vi ej lyckats upptäcka i de andra tidningarna. Ovanstående telegram ha vi hämtat ur Edmonton Journal.

Frankrike svävar i dödsfara

"Frankrike svävar i dödsfara, Frankrike går mot undergången!" Det är inte de frammanade vålnaderna av Kaiserns arméer vid gränserna, inte valutakrisen, inte kapprustningarna eller skattebördorna, som framkalla dessa och ett tjogtal liknande krampaktiga utrop i en artikel av Matins senaste nummer. Det är nativitetssiffrorna!

I femtio år eller mer har den sjunkande nativitetens spöke frammanats inför alla goda patrioters ögon. "Föd barn åt fosterlandet! Vem skydddar våra gränser? Vår nation är dömd att gå under! Rädda Frrankrike!" I tusentals variationer har denna text predikats för det franska folket under de senaste årtiondena. Nativitetsproblemet har varit Frankrikes brännande fråga sedan förra århundradets mitt.

Föd barn åt Frankrike! Och man har funderat ut barnpremieringssystem och delat ut medaljer och pensioner åt dem som skaffat armar åt la patrie. En far till många barn anklagad för ett brott, kan alltid räkna på en mildare dom i Frankrike. Tågenting har emellertid hjälpt. Frankrikes nativitetssiffror sjunka alltjämnt. Mitt i segerns ögonblick känna sig fransmännen stå på vecklande grund — om 30 år är vårt folk dömt till en säker undergång, heter det i tidningen.

Under förra århundradet hade varje familj i medeltal fyra barn och till och med mera, men sedan 1891 har medeltalet varit, mindre än tre, vilket icke räcker för att trygga landets framtid enligt artikeln i Matin. Efter kriget har dock varje familj i genomsnitt inte ens två barn, vilket leder mot undergången.

De barn, som födas under loppet av ett år, gifta sig i medeltal mellan 25 och 30 år. På grund av den sedan 1885 sjunkande nativitetssiffran har följaktligen efter 1912 antalet ingångna äktenskap minskats i antal. Under krigsåren sjönk antalet ingångna äktenskap ned till hälften av det normala, men en kompensation inträdde i viss mån genom den starkt stegrade äktenskapsfrekvensen under 1920. Sedan detta år har emellertid äktenskapens antal åter minskats och kunna icke göra annat. Man har på grund härav räknat ut, att under de närmaste 20 åren komma äktenskapen i Frankrike att alltjämnt minskas i antal.

Frankrike har på kvadratkilometern 71 innebyggare, medan Belgien har 252, England 250, Tyskland 131 och Italien trots sina berg 123. Frankrike är dock ett av Europas bördigaste land och i stånd att föda en mångdubbelt större befolkning.

Belysande för situationen är en fras i den citerade artikeln: "Situationen är icke ny. Men kriget har visat oss faran, och läxan vi fått bör bära frukt. Vi ha alltför lätt att glömma, att förmånen att hava fred är den starkes privilegium. Det kan aldrig upprepas tillräckligt ofta: Det var på grund av intrycket, att vi voro en nation på väg mot undergången, som vi blevo anfallna 1914."

Fem personer omkommo och en sjätte skadades livsfarligt i San Francisco den 6 aug. som följd av en sammanstötning mellan ett bantåg och en automobil.

Jugoslaviska regeringen uppges ha antagit Italiens förslag att lägga Fiumes styrelse i händerna på en kommission bestående av representanter för Fiume, Italien och Jugoslavien.

Ambassadör-rådet i Geneva medlar

Tvisten mellan Grekland och Italien hänskjutes till Ambassadörernas Råd.

De hotande krigsmolnen ha nu skingrats och lugnet är återställt.

Den storm, som i Europa framkallades genom Italiens bombardemang av den grekiska Corfu-ön, och vilken hotar att störta hela Nationernas Förbunds struktur i spillror, har ej ännu lagt sig. Krigsfaran eller i alla fall faran för en allvarsam brytning mellan de europeiska länderna, som kan medföra vittomfattande följder, har i alla fall ej avlägsnats.

Som vi meddelade i vårt förra nummer av denna tidning, hänsköts frågan av grekerna till Nationernas förbund, men Italiens självständige och härsklystne diktator Mussolini motsatte sig detta på det bestämdaste och mente, att den ingenting hade med saken att skaffa. Grekerna hade skymfat Italien genom ett officiellt utövande av ett brott. Italien fordrade att värna sin egen värdighet och prestige, och detta utan Ligans inblandning. Nationernas förbund stod därför tvehågsen, vad den borde göra, men Spanien, Belgien, Sverige, Uruguay och England vidhöllo, att Ligan hade full kompetens att behandla frågan. Hjalmar Branting o. Hymans insisterade på att det var Nat. Förbunds plikt att se till, att dess föreskrifter och kovenanter höllos i helgd och respekterades. Det var nödvändigt för världsfreden och själva Ligans existens, att dess respekt upprätthålles. Om Nationernas Förbund kunde på ett så brutalt sätt trotsas och ignoreras av en till Ligan hörande stormakt, varthän togo då skyddsgarantierna för de små nationerna vägen?

Den spanske delegaten greve de Leon föreslog, att frågan skulle hänskjutas till Ambassador-Rådet i Geneva. Den italienske delegaten Salandra protesterade mot även detta. Det spanska förslaget innebar också, att representanter från Ligan skulle vara behjälpliga att finna mördarna, samt att den internationella permanenta domstolen skulle bestämma storleken av det skadestånd, Grekland skulle erlägga till Italien. Greve Leons plan innehöll följande åtta punkter: (1) Grekland skulle framföra vederbörliga officiella ursäkter och beklaganden till alla de tre nationer, som voro representerade i gränskommissionen; (2) En sorgegudstjänst skulle avhållas i Aten i åminnelse av de mördade; varvid samtliga grekiska regeringens medlemmar skulle vara närvarande. (3) Kravet på en salut från grekiska flottans sida kvarstår, under vilka förhållanden eller villkor skulle senare avgöras. (4) Militär hedersbetygelse, då de mördade italienska officerarna fraktas ombord i och för transport till Italien. (5) Undersökning av en kommission, bestående av kompetenta delegater från Frankrike, Storbritannien och Italien, rörande vilka som utövade morden. (6) Nat. Förbund skulle vara representerad i den juridiska undersökningen och vid rättsprövningen av de skyldiga. (7) Grekland skulle deponera 50,000,000 lire i en schweizisk bank såsom säkerhet för att det ådömda skadeståndet kommer att betalas, samt (8) Hänskjutning till den Internationella permanenta världsdomstolen att bestämma summan av Greklands skadestånd till Italien.

Detta förslag accepterades efter långa privata underhandlingar, under vilka Salandra i princip protesterade, och blev senare hänskjutet till Ambassadörernas Råd, som tog saken under övervägande och tillsände Grekland ett förslag, vari Mussolinis krav något modifieras. Grekerna uppfordras att med sin flotta salutera den italienska flottskvadronen i Piräus, som skall åtföljas av brittiska och franska fartyg, genom att avlossa 21 skott, medan de interalliierade krigsskeppen skola äntra hamnen utan salutering. Kravet om en sorgegudstjänst vidhålles, — varunder alla hamnens flottor skola hissa flaggorna på halv stång. Kravet om militära hedersbetygelser vidhålles också, samt stipulationen om deponering av 50,000,000 lire, varförutom en internationell kommission under Japans ledning skulle kontrollera den grekiska undersökningen rörande morden. Skadeståndsfrågan nämnes ej alls.

Den italienske ambassadören har förklarat sig belåten med förslaget och tror, att det är acceptabelt för Mussolini.

(Forts. å sid. 5)